

N:o 42.

Af herr **O. Anderson** i Hasselbol, *om ändrade lagbestämmelser angående skyldighet att deltaga i kostnaden för byggande och underhåll af kyrka m. m.*

Den gamla beskattningsgrunden efter hemmanstal är i alla afseenden en föråldrad beskattningsgrund och förorsakar orättvis beskattning icke allenast derigenom, att det ena hemmanet är af många gånger högre värde än det andra, utan ännu mera derigenom, att idkare af industriella inrättningar, handel och handtverk med flera, hvilka hafva fullt ut lika stor skatteförmåga som hemmansinnehafvaren, äro antingen helt och hållet befriade eller blott bidra med en ringa del af vissa skattebelopp.

Rörande byggnad och underhåll af kyrka med hvad dertill hörer, så ock sockenstuga, togo 1885 års lagstiftare ett steg i rätt riktning, fastän allt för kort; men en rättvis saks slutliga lösning bör icke länge uppskjutas, hvarför tiden nu bör vara kommen att taga steget fullt ut, så att alla kommunalt skattskyldige må efter skattetal taga lika del i byggandet af kyrka och sockenstuga samt i underhållet af dessa byggnader med allt hvad dertill hörer; ty det är en obestridd sanning att de, som idka handel, handtverk eller annan till allmän bevilling taxerad näring eller inkomst, hafva lika stort behof utaf som ock lika rättighet till ifrågavarande byggnader som fastighetsinnehafvaren, och då kräfvat också rättvisan lika skyldighet i mån af skatteförmåga.

Med stöd af hvad jag här ofvan i korthet anfört får jag vördsamt föreslå,

att, med ändring af hvad i lagen af den 12 juni 1885 stadgadt är i byggningabalkens 26 kap., Riksdagen ville för sin del antaga följande lag angående förevarande byggnads- och underhållsskyldighet:

Kyrka med klockstapel, kyrkomur och annat som till kyrka hörer, så ock sockenstuga, skola, der icke annorlunda är särskildt förordnadt, uppehållas och byggas på deras kostnad, hvilka inom församlingen erlägga kommunalutskylder efter åsatt fyrktal; dock vare de, hvilka ega åtnjuta de genom presterskapets privilegier förunnade förmåner, ej skyldige att i den kostnad deltaga i vidsträcktare mån, än som med samma privilegier må vara förenligt.

Hos lagutskottet, till hvars behandling motionen torde blifva hänvisad, anhåller jag vördsamt, att utskottet ville erforderligen, om så anses nödigt, omredigera förestående lagförslag, så att det af mig åsyftade ändamålet vinnes.

Stockholm den 21 januari 1891.

O. Anderson,
Hasselbol.
